

Hlavním tématem je Duch svatý a jeho působení v církvi. Hned v úvodu je naznačena šíře problematiky jak v jejím uchopení s pomocí teologických pojmů tak i v obrazovém zpracování víry v Trojici, které má rovněž svůj výrazný podíl na utváření představ o trojičním dogmatu. Následuje pět kapitol, které se pokouší mapovat alespoň rámcově vývoj chápání Ducha svatého v biblických i apokryfních knihách, v době církevních Otců, ve středověku, v období reformačních změn v 15. a 16.stol. a poté následuje nahlédnutí do minulosti poměrně nedávné. Každou kapitolu zastupují dva představitelé a zběžné nastínění dobového pozadí, kde se snažím poukázat na okolnosti, které mohly mít na myšlení tehdejších myslitelů výrazný vliv. Z dějin dogmatu je zde především prezentováno trojiční učení, inspirace Písma a pneumatologie jako taková. V závěru každé kapitoly se zabývám zvoleným tématem, kupř. je-li Duch svatý osobou, jak se vztahuje ke zbylým osobám Trojice, jak se projevuje navenek, zvláště pak jak plní svoji funkci sjednocování věřících.